

עמ"ת 34914/02/14 - מדינת ישראל נגד מאמון שרים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 פברואר 2014

עמ"ת 34914-02-14 מדינת ישראל נ'!
שרים(עצייר) ואח'

לפני כב' השופט ורדה מרוז

העוררת מדינת ישראל העוררת

נגד מאמון שרים (עצייר) המשיב

nocchim:

בא כוח המשיב: עו"ד ראפת נשאף

העוררת: מדינת ישראל- ע"י עו"ד דקללה פוגל

המשיב: מאמון שרים- הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

1. לפני ערך על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט דורון חסדי) ביום 14.2.13, לפיו הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב, תושב הרשות, בתנאים כדלקמן:
 - התחייבות עצמית על סך 50,000 ₪.
 - Uberות כספית של שני ערבבים ישראלים, כל אחת בסך 25,000 ₪.
 - הפקרת סכום של 40,000 ₪ במזומנים.

2. ביסוד ההחלטה מונה כתוב אישום שמייחס למשיב 5 אישומים שענינם ריבוי עבירות של פריצה לרכב בכוננה לגנוב בצוותא, חבלה במידע ברכב בצוותא, גנבה מרכב בצוותא, כניסה לישראל שלא חוק, ניסיון גנבת רכב בצוותא, קבלת רכב או חלקו רכב גנובים בצוותא חד, החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, נהיגה

פוחזת ברכב, נהיגת רכב מונעி ללא רישיון ולא ביטוח.

- .3. עפ"י עובדות כתוב האישום, בתאריך 11.1.14 קיבל המשיב בלבד עם אחר רכב מסווג סובארו, בידיעו שהרכב הושג בעבירה. באותו מועד התפרץ המשיב בלבד עם الآخر בצוותא לרכב מסווג פולו בכך שבר שמשה אחוריית נתול הימנו ציוד מחשבים, לרבות מסך, סטרימר, שני מחשבים ניידים, שני מחשבים נייחים ועוד. עוד באותו מועד ניסו המשיב והאחר לגנוב רכב סקודה בכך שברשו את חלומו הפנימי, פירקו את תא הcpfות וחיבלו במתנעה הרכב, במערכות החשמל וברכיבים נוספים ברכב.
- .4. עובדי ביטחון של עיריית נתניה עודכו על מעשי המשיב והאחר והגיעו לזרת העבירה באמצעות רכב ביטחון. שהבחנו ברכב המשיב וחברו בנסיעה מהירה, בנתיב הנגיד, הפעילו עובדי הביטחון אוור מהbab עלי גג רכבם וחסמו את הכביש באמצעות הרכב. אז ניסה המשיב לעקוף את רכב הביטחון בהגבiroו את מהירותו נסיעתו ומשלא צלח, התנגש חזיתית ברכב הביטחון. בתגובה, יצאו עובדי הביטחון מהרכב ועצרו את המשיב והאחר כאשר ברשותם מברגים, מכפתרים בעלי לסתות חיתוך, מפתח צינורות המשמש לפריצת רב והתנעמו. לעיל.
- .5. בית משפט קמא קבע, על יסוד הצהרת ב"כ המשיב, דבר קיומן של ראיותلقאה. כן קבע קיומה של עילת מעצר, הן מכח העבירה שענינה שהיה בלתי חוקית, הן על בסיס עבירות הרכוש שנעברו בצוותא חדא, תוך הפניה להלכת רוסלאן פרנקל. עם זאת, בהסתמכו על הלכת בש"פ 6781/13 **كونדס נ' מדינת ישראל** ובהתאם עברו הנקי של המשיב, הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים המפורטים לעיל.
- .6. על החלטה זו מושא העוררת טוענות כי שגה בית משפט קמא, שלא נתן משקל בכורה למסוכנות הנשקפת מהמשיב, כפי שהוא עולה מעובדות כתוב האישום וחומרת העבירות המייחסות לו. העוררת מוסיפה, כי ריבוי העבירות, נסיבות ביצוען, לרבות העובדה שחלקן בוצעו טרם מועד מעצרו של המשיב, מלמד על המסוכנות הנשקפת ממנו כלפי רכוש הציבור. חומרת יתר יש לעבירה שענינה נהיגה פוחצת, ללא רישיון ולא ביטוח, המלמדת על מסוכנות כלפי ציבור המשתמשים בדרך.
- .7. העוררת טוענת, כי בית משפט קמא שגה בישומה של הלכת קונדס, ממנה עולה מסקנה הפוכה ולפיה, בנסיבות המתוארות שומה היה עליו להורות על מעצרו של המשיב תחת שחרורו.
- .8. ב"כ המשיב טען כל טענה אפשרית למימוש ובכלל זה הטיעים את העובדה שהייתה בלתי חוקית כשעל עצמה אינה מונעת את האפשרות לשחרר לחילופין מעצר כפוף להבטחת התיצבות בהפקדת כספים ובביטהchnerות ממשוערים. לשיטתו, אין בעבירות הנלוות כדי לסתות מגישה זו בהיותן עבירות רכוש שאין מקומות עילת מעצר עצמאית.
- .9. ב"כ המשיב הוסיף, כי בית משפט קמא הכביר את ידו בהטלת ערביות כספיות גבוהות ובכך הבטיח את התיצבותו של המשיב לדין, כל אימת שיידרש. תימוכין לטיעוני ביקש למצוא בשורה של החלטות שהגיש מטעמו.
- .10. משקל רב ייחס ב"כ המשיב לעובדה שהערר הוגש שבוע לאחר מועד מתן החלטת בית משפט קמא, מבלי שנתבקש עיכוב ביצוע ההחלטה. אי לך, אילו היה בידי המשיב לגייס את הכספי הנדרשים לשם

שחררו כי איז ספק אם היה מוגש העරר ומה היה משקלו בנסיבות אלו.

11. ב"כ העוררת השיבה לטענות דלעיל, בהתייחסה לאיוחר בהגשת הערר, כי מדובר בטעות אנוש שאין לךוף אותה לחובת העוררת, במיוחד לנוכח העובדה שהמשיב טרם השחרר ממעצרו וממילא לא חל שינוי בנסיבות.
12. מקובלת עלי הטענה כי עצם העובדה המשיב תושב האזרור אינה מונעת את אפשרות שחררו לחילופת מעצר, כאשר ניתן להבטיח את התיאצבותו בביטחוןויות מסוימות. עם זאת, העובדה המשיב תושב האזרור מהוות שיקול רלוונטי, ככל שיקול אחר בשיקולי המעצר והשחרור.
13. תחילה, ראוי לבחון מהם השיקולים העיקריים בשאלת שחררו של נאשם, תושב האזרור, לחילופת מעצר, עפ"י הלכת קונדוס, בהינתן החלטת בית משפט קמא הנסמכת על הילכה זו. הלכת קונדוס מבינה בין נאשם אשר מייחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לבין נאשם שמייחסות לו עבירות נלוות. ככל שמדובר בעבירות נלוות חמורות אשר פגיעתן קשה יותר, כך מתגבשת עילית המ██וכנות, הדוחקת את אפשרות שחררו. מלים אחרות, משקמה עילית המ██וכנות, בנוסף לעילה של הימלטות מן הדין, יש לבחון שמא שחררו של נאשם לאזרור יפתח בפניו פתח לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות.ברי, כי שחררו של נאשם לאזרור הרשות מסכל את אפשרות הפיקוח עליו, אם יפר את תנאי השחרור.
14. הלכת קונדוס מוסיפה ו מבחינה בין עבירות נוספות שנעודו "לאפשר" את המשך השהייה בישראל לבין עבירות שבוצעו בנפרד ובמנוחה עצם הכניסה הבטלי חוקית לארץ. מקום שהשהייה בישראל נצלה ואולי אף יועדה למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לכך משום היבט נוסף של חומרה (ר' הלכת קונדוס, סעיף 11).
15. ومن הכלל אל הפרט; העיון בעבודות כתוב האישום מלמד על משיב מסוון, הן לשлом הציבור, הן לרוכשו. מדובר במשיב אשר הגיע לישראל במטרה ברורה לבצע עבירות ולשם כך ה策יד בכלים מיוחדים לפריצת כל רכב, בחר בקפידה את כל הרכיב אליו הם פרץ עפ"י הצד המצוី בהם, לא בחיל מLAGROM נזקים של ממש לכלי הרכב בהם בחר והתמיד במעשהיו פעמיחר פעם.
16. הגם שנטפס בcpf ביום 11.1.14, מקובלת עלי טענת העוררת כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על כניסה קודמת לישראל לצורך ביצוע המעשים, בהינתן מועד התלונות על גיבתת כל הרכיב או גיבתת מטען כל הרכיב.
17. חומרת יתר יש ליחס לנחיגתו המ██וכנת והפוחצת של המשיב, אשר ביקש להימלט מפני רכב הביטחון ועשה כן תוך סיכון שלום וביטחונם של נסיעיו כאשר הגביר את מהירות נסיעתו והתנשש חזיתית ברכבם, תוך גרים נזק כבד לרכב.
18. בנסיבות אלו, סבורני כי המשיב נכנס לגדר הלכת קונדוס לפיה קמה עילית מעצר, הן בין מ██וכנותו, הן בשל החשש להימלטות מפני הדין. במצב דברים זה סבורני כי לא ניתן להציג את המ██וכנות /או החשש מהימלטות באמצעות הפקדת סכום כסף, אף אם מדובר בשירותות אלף שקלים. בשווי הדברים יצוין כי אף הסכום שנקבע טרם גוייס, למדרך כי על פניה החלטת בית משפט קמא אינה ישימה.

- .19. בהינתן הנסיבות החמורות בהן בוצעו העבירות, אין בעברו הנקי של המשיב כדי להושיעו. הסכנה עליה
עמדתי דוחקת נסיבת זוז.
- .20. אשר על כן, לאור האמור לעיל, הערר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים
התלוים ועומדים נגדו.
- .21. לסיום אצין כי לא נעלמה מעני טענת ב"כ המשיב לפיה הערר הוגש בשיהוי. אין סבורה כי יש בשיהוי
כחלעצמו כדי לשנות ממסקנותי דלעיל.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת